

EXHIBIT A.292

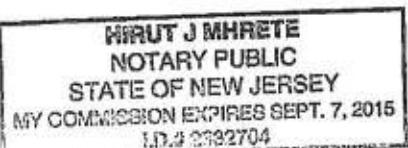
(2 of 2)

ss.: New Jersey

On the [28] day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28th day of February, 2014

Notary Public

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005**בית המשפט הצבאי יהודה**

בפני כב' האב"ד : רס"ן יאיר מירוש
שופט : סרן רנתו יאראך
שופט : סרן אריה דורני

התביעה הצבאית
(באמצעות סגן יוסף מלכו)

נגד

הנאשם : מוחמד עיסא מוחמד מעלי ת.ז. 907377113 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עוזיד חאלד אלערגני)

גזר דין**כב' השופט סרן אריה דורני :**

הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו בכתב האישום בפני ביהם"ש, בעבירות הבאות:
 עבירה אחת של ייזוי חוץ מבעיר ושתי עבירות של ייזוי והונחת פצחה, לפי תקנה 19
 58(ב) לתקנות ההגנה; תשע עשרה עבירות של גרים מות בכוונה ושתי עבירות 20
 של ניסיון לגרימת מות בכוונה, לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון וסעיף 21
 7(ג) לצו בדבר כליל האחריות לעבירה.

גזר דין זה לא מתייחס רק למספר עבירות ולשם המוצע בספר החוקים, אלא 24
 הינו תיאור איום של אחד הנוראים שכתבו האישום בהם הודה נאשם באזו': 25
 הובלתנה של פצצת אדם מתקתקת למרconi אדם כדי לרוץ ולזרוע מות, מעשים של 26
 טבח ילדים, נשים וטף ללא הבחנה ולא רחם, הרצון לשפוך דם אדם עד יملאו 27
 רחובותיה של עיר שוקקת חיים נחליל דם של מות.

מראהות הזועעה מתרפרדים. כוחות הצלחה מאספים חלקי גופותיהם של תשעתה עשר 31
 בני אדם ייחדיו לצורה ושם, ואין להם דמות הגוף, ומשפחותיהם יקברו חלקי גוף 32
 למי שכבר "זכה" לזכר יקירו מהותופת ומהשראיפה. ואני, היושב בדיין, נשאל על ידי 33
 סניגורו של הנאשם מי הוא הנאשם, כאילו יש איזושהי הבנה או איזושהו הצדקה 34
 למעשה הנתבע מכל, בעיני אלהי הרוחות ושוכני הארץ, מעשה רצח ילדים, נשים 35
 ומבוגרים, נושא אוטובוסים טמיינים.

כפי שמצוים אנו לכנס רגשותינו בני אדם, ולדעתו הנאשם בஸורה הקונגנטיבית של 38
 מלאכת השפטית, אתאר ראשית את המעשים כஹויתם וכיפוי שהודה בהם, ללא כל 39
 חריטה, הנאשם בעצמו בפני ביהם"ש, בלויו סניגורו, כפי שמתוארים הם בכתב 40
 האישום בו הודה הנאשם, ואף באמורתו, שהוגשו בהסכם לביהם"ש באמצעות 41
 סניגורו.

בתחילת חודש אוקטובר 2000, ידה הנאשם חוץ מבעיר בכוונה לגרום למותו של 43
 אחר או פצעתו, דהיינו, במועד הנויל, הנאשם וחבריו ידו בקבוקי תבערה לעבר 44
 כוחות צה"ל.

במהלך חודש אפריל 2002, במספר הזדמנויות, ידו הנאשם וחבריו מטעני צינור 48
 לעבר כוחות צה"ל שעברו לבית לחם.

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר 2005

במהלך חודש אפריל 2004 היה הנאשם שותף לתנתת פצחה מותק כוונה לגרום למותו של אחר או לפציעתו, דהיינו, הנאשם, וחבריו הינו מטען חבלה במשקל 12 ק"ג סמוך לתנתת דלק "דרוויש", במקומות בו עוברים כלי רכב צבאיים.

בתאריך 04/01/29, באזר ומחוץ לאזר, היה הנאשם שותף לגרימת מותם של אחרים בכוונה, דהיינו:

בתחילת חודש ינואר 2004 תיכנו ערchroman (זאת) יוסף ערchroman מקdad (להלן - ערchroman מקdad), הפעיל הצבאי אחמד מוגבי ועלי מחמד חממד ابو הלאיל (להלן - עלי ابو הלאיל) בצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, שככלו פגוע התאבדות. בסמוך לכך, פנה הפעיל הצבאי חלמי יעקובים מהמד המשא (להלן - חלמי המשא) אל עלי ג'עארה והצעו להפגשו עם פעיל צבאי, שישלח אותו לצע פיגוע התאבדות. עלי ג'עארה (להלן - המתאבד) הביע נכונות לכך.

בהתאם לכך, הגיע חלמי המשא את הפעיל הצבאי אחמד צלאח אחמד צלאח (המכונה: אחמד ابو עידב) (להלן - אחמד ابو עידב) עם המתאבד בפגישה שבמהלכה בירר ابو עידב עם המתאבד את מידת נוכנותו לצע פיגוע התאבדות. המתאבד הביע נוכנות כאמור, ושניהם החלו להתכוון לביצוע פיגוע התאבדות.

בסמוך לכך, החל ערchroman מקdad ביצור חומר נפץ, ששימש ביצוע פיגוע ההתאבדות, וזאת באמצעות חומרים שהעביר אליו הפעיל הצבאי עלי ابو הלאיל. בנוסף, עידן אחמד ابو עידב את ערchroman מקdad בדבר איתור מתאבד המוכן לבצע את פיגוע ההתאבדות, וביקש ממנו כי יכין בדחיפות את תיק הנפש כדי לשימוש ביצוע פיגוע ההתאבדות.

ערchroman ביש מאבו עידב לנקוט עבورو חומרים לייצור תיק הנפש (שכללו, בין היתר, תיק, סוללות, מפסק וכו'). אחמד ابو עידב נענה בחיוב ורכש, ביחד עם חלמי המשא, את כל שנותבקש. בנוסף, ניסו אחמד ابو עידב וחלמי המשא למצאה וויאדו על מנת לצלם את המתאבד בתרום ביעוז הפיגוע, אולם לא הצליחו בכך, ולפיכך החליטו להוציא את המתאבד לביצוע הפיגוע מבלי לצלמו במציאות וויאדו.

בסמוך לכך, פנה אחמד ابو עידב אל הנאשם הניל וביקש ממנו להוביל מתאבד, החמוש בחגורת נפץ, לביצוע פיגוע התאבדות בתוך שטח מדינת ישראל. הנאשם הביע נוכנות לכך.

בהתאם לכך, הגיע אחמד ابو עידב את הנאשם עם המתאבד.

במקביל לאמר לעיל, יצר ערchroman מקdad את תיק הנפש לביצוע פיגוע ההתאבדות באמצעותו, עדין את אחמד ابو עידב בכאן וביקש כי יבוא לקחת את תיק הנפש. כעבור מספר דקות הגיע ערchroman מאבו עידב, יחד עם המתאבד והנאשם, לבתו של ערchroman מקdad. האחרון הסביר לאחמד ابو עידב ולמתאבד על אופן הפעלת תיק הנפש, והעביר להם את תיק הנפש על מנת שזה ישמש בפיגוע ההתאבדות, וזאת בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים.

בסמוך לכך, יצאו הנאשם, המתאבד ואחמד ابو עידב לכיוון האוניברסיטה בבית לחם, שם ניטרל אחמד ابو עידב את מנגן האבטחה של מטען חבלה על מנת להכין אותו לפוליה. לאחר מכן עזב אחמד ابو עידב את הנאשם עם המתאבד.

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 נובמבר, 2005

לאחר שאחמד אבו עידב עזב אותם, בסמוך לשעה 06:30, הוביל הנאשם את המתאבד לירושלים דרך כפר וולגיה, עד שהגיעו סמוך לקניון מלחה בירושלים. שם נפרד הנאשם מן המתאבד וחזר לאיזור.

בסמוך לכך, עלתה המתאבד לאוטובוס אגד בקו 19 שנסע לכיוון כיכר צרפת. כשהגיעו האוטובוס לפינת הרחובות אורלוורוב וועזה, סמוך לשעה 08:45, הפעיל המתאבד את תיק הנפץ שהחזיק עלייו, בכוננה לגורם למות מספר רב של בני אדם. כתוצאה לכך, התפוצץ תיק הנפץ בתוך האוטובוס (להלן - **פיגוע ההתאבדות**).

כתוצאה מפיגוע ההתאבדות האמור נגרם מותם של:

11
12 אברהט בליחסן ז"ל;
13 חנה בונדר ז"ל;
14 ענת דרום ז"ל;
15 יחזקאל גולדברג ז"ל;
16 ולדי צדיק מנברה ז"ל;
17 וירול אוקטביה פלורסקו ז"ל;
18 רוזה בונה ז"ל;
19 דינה איתוח ז"ל;
20 רומן חונדייאשווילי ז"ל;
21 אליל צפורה ז"ל;
22 נטליה גמריל ז"ל.

בנוספ', וכתוצאה מהפיגוע, נפצעו גם יותר ממחמישים אזרחים בדרגות פציעה קשה וקלות.

הנאים הנ"ל, באזור ומתחוץ לאיזור, בתאריך 22/02/04, היה שותף לగרים מותם בכוננה של אחרים, דהיינו :

מספר ימים לפני המועד הנ"ל תיכננו ע'רhaman מקdad והפעיל הצבאי עז אלדין עליאן לבצע פיגוע ההתאבדות, זאת במטרה לגרום למותם של אזרחים ישראליים.

עז אלדין עליאן הודיע לע'רhaman מקdad כי איתור אדם בשם מוחמד זעל (להלן - **התאבד**) המוכן לבצע פיגוע ההתאבדות.

ביום 17/02/04, או בסמוך לכך, נפגש עז אלדין עליאן עם המתאבד בכפר חוסאן. במהלך הפגישה הסכימים המתאבד לבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן. בסימונה, סיכם עז אלדין עליאן עם המתאבד להיפגש עמו בסמוך לכנסיית המולד בבית לחם ביום 21/02/04 בשעה 00:16.

עז אלדין עידין את ע'רhaman מקdad בדבר תוכן הפגישה ובדבר הסכמוו של המתאבד לבצע את פיגוע ההתאבדות. בהתאם לכך, יצר ע'רhaman מקdad קשר עם אחיו, הפעיל הצבאי מאחר שגר בעזה, עידין אותו בדבר התכנון לבצע פיגוע ההתאבדות, וביקש ממנו סכום של 3000 ש"ח של מנת להכין את תיק הנפץ לפיגוע ההתאבדות, וכן لكنנות מצלה ווידאו לצורך צילום, זאת בהתאם לבקשתו של מאחר מקdad לצלם את המתאבד טרם ביצוע פיגוע ההתאבדות.

מאחר מקdad נענה בחיוב והעביר לחשבון בبنק הערבי בית לחם, שרשום על שמו של ע'רhaman מקdad, סכום של 3,000 ש"ח לצורך מימון פיגוע ההתאבדות, וזאת כפי שסוכם עם ע'רhaman מקdad.

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

1
2 ביום 04/02/18, או בסמוך לכך, ניגש ערchromaan מקדאד לבנק הערבי בבית לחם
3 ומשך את סכום הכספי שהועבר אליו ממהר מקדאד.

4
5 ערchromaan מקדאד רכש באמצעות חלק מסכום הכספי מצולמת ויזdeo ומצלמה רגילה,
6 לצורך צילום המATABד. כמו כן, העביר לעלי ابو הלאיל ואחמד ابو עידב סכום
7 כסף, זאת על מנת, שירכשו חומרים לצורך הכנת תיק הנפק לפגיעה התאבדות.

8
9 בהתאם, עלי ابو הלאיל קיבל מהפעיל הצבאי חאתם זכריא מוחמד אלעראי (להלן
10 - **חאתם אלעראי**) ארבעה ליטרים חומר כימי מסווג מי חמצן, ומהפעיל הצבאי
11 אחמד עודה ארבעים ליטר חומר כימי מסווג אציטון. עלי ابو הלאיל העביר
12 לערchromaan מקדאד שניים עשר ליטרים חומר כימי מסווג מי חמצן, ושנים עשר
13 ליטרים חומר כימי מסווג אציטון.

14
15 ביום 04/02/20 ייצרו ערchromaan מקדאד, עלי ابو הלאיל ועו אלדין עליאן את תיק
16 הנפק המיועד לביצוע פגוע התאבדות.

17
18 בסמוך לכך, ביקש ערchromaan מקדאד מאחמד ابو עידב לבדוק עם הנאים הנילם
19 הוא מוקן להוביל את המATABד לביצוע פגוע התאבדות. בהתאם לכך, נגש אחמד
20 ابو עידב עם הנאים, וביקש ממנו שיוביל מATABד נוסף לביצוע פגוע התאבדות
21 בתוך שטח מדינת ישראל. הנאים נענה בחויב לכך.

22
23 באותו יום, בשעות הערב, הגיע אחמד ابو עידב לבתו של ערchromaan מקדאד כאשר
24 ברשותו כרוז עלייו כתוב "חוליות איימן גודה של ארגון גוזדי חללי אלאקצא".
25 אחמד ابو עידב העביר את הכרז לערchromaan מקדאד כדי לשימוש בתמונות רקע בעת
26 צילומו של המATABד. כמו כן, עידן ערchromaan מקדאד כי הנאים מוקן להוביל את
27 המATABד.

28
29 לעומת זאת, בבוקר, העביר אחמד ابو עידב לרchromaan מקדאד מסMRI ברזל על מנת
30 שהאחרון ידבק אותו לתיק הנפק, זאת כדי להגביר ולהתחמיר את הפגיעות בעת
31 פיצוץ מטען הנפק. ערchromaan מקדאד קיבל את מסMRI הברזל והדביך אותו לתיק
32 הנפק.

33
34 באותו יום, סמוך לשעה 10:16, הגיע עו אלדין עליאן, מלוה בATABד, לביתו של
35 ערchromaan מקדאד, על מנת להזכיר אותו לקרת הייצהה לפגוע.

36
37 בנוסף, הביא אחמד ابو עידב לרchromaan מקדאד רובה קלצינקוב ורימון יד, זאת על
38 מנת שהוא צילם את המATABד כשהוא מחזיק ברשותו אמל"ח זה.

39
40 ערchromaan מקדאד ועו אלדין עליאן נתנו למATABד אוכל ובגדים חדשים. לאחר
41 שסעדו ביחד עם המATABד את ארוחת הערב, כתוב עז אלדין עליאן צואה עברו
42 המATABד. ערchromaan מקדאד ועו אלדין עליאן צילמו את המATABד כשהוא מKiria את
43 הצואה שלו. כשים צילם את המATABד, החל ערchromaan מקדאד לייצר את תיק
44 הנפק שישמש לביצוע פגוע התאבדות. סמוך לשעה 05:30 בוקר يوم המחרת
45 סיים ערchromaan לייצר את תיק הנפק.

46
47 כשיים לייצר את תיק הנפק, כאמור ביום 04/02/22, התקשר ערchromaan מקדאד אל
48 אחמד ابو עידב והודיע לו כי הכל מוכן וביקש ממנו לבוא על מנת להוציא את
49 המATABד לביצוע פגוע התאבדות.

50

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

בהתאם לכך, יציר אחמד אבו עידב קשור עם הנאש ובקיש ממנו כי ייפגש עמו. שניהם נפגשו וביחד נסעו לכיוון ביתו של ערchroman מקדאד, בו הסתתר המתאבד. אחמד אבו עידב ביקש מהנאש להמתין בסמוך למקום, הנמצא בבית לחם.

בסמוך לשעה 06:00 הגיע אחמד אבו עידב לבתו של ערchroman מקדאד, לך ממנו את תיק הנפש ויצא ביחד עם המתאבד לכיוון מרכזו בית לחם, שם הפגיש את המתאבד עם הנאש. שם יצא המתאבד יחד עם הנאש לכיוון ירושלים כאשר הם עוברים דרך כפר ولגיה, וזאת על מנת לבצע את פיגוע ההתאבדות כמתוכנן.

הנאש הוביל את המתאבד למקום הנמצא בסמוך לקניון מלחה בירושלים, שם נפרד ממנו וחזר לאזרה.

בסמוך לאחר מכן, עלה המתאבד לאוטובוס אגד בקו 14 שנסע מכיוון דניה לכיוון הפעמון בירושלים. כשהגע לאוטובוס אחד הרמוניים, הפעיל המתאבד את תיק הנפש בכוונה לגורום למות מספר רב של בני אדם. כתוצאה לכך, התפוצץ תיק הנפש בתוך האוטובוס (להלן - **פיגוע ההתאבדות**).

כתוצאה מפיגוע ההתאבדות הנייל נגרם מותם של:

17
18
19
יפה בן שימול ז"ל;
יובל אוזנה ז"ל;
רחלמים דוגה ז"ל;
יהודית חייט ז"ל;
אלון אביסדריס ז"ל;
בנינה יונתן צוקרמן ז"ל;
АЗולאי ליאור ז"ל;
נתנאל חשוש ז"ל.
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

גם במקרה זה, כתוצאה מהפיגוע הנייל, נפצעו יותר מ חמישים אזרחים בדרגות פציעת קשות וקלות.

מעשיו אלה של הנאש נעשו כנגד אוכלוסייה אזרחית אל מול ישראל כמדינה. הם חלק מ"תקוממות" בדרך כלל פגיעה במורל ובחושן הנפשי של מדינה שלמה ושל אומה ישראלית מאופקת. תחילתו של המעשה ב"אזור", ותוצאתו העיקרית בישראל.

הנאש ביקש להוכיח את מעשיו באמצעות סניגורו בטענת החפים הקשים במחנות הפליטים ובמחסומים, המכב הכלכלי, הקבוד הלאומי הפלסטיני ועוד. לעניין זה ראיו להתייחס לאצד אשמו המוחלט של הנאש, אלא מצד קוראי מעשו בסביבתו החברתית, הגדרת המעשים בהקשר הלאומי ענייני מדינות עולם, וראיות התמונה השלמה בעיניו עם ועם.

נשיא ביהמ"ש העליון של מדינת ישראל, השופט אהרון ברק, בבג"ץ 7015+7019/02 מצין את הדברים הבאים, בטרם ידע הוא את הידע והmphorsim לנו היום, צember 2004 עד היום נרצחו בפיגועים למעלה מ-1000 ישראליים, אףifs אחרים נפצעו, וכי יודע מה צפונות העתיד. וכך הוא וותב ב-2002:

"מאז סוף חודש ספטמבר 2000 מתנהלת באזרחי יהודה והשומרון וחול בעזה לחימה קשה. אין זו פעילות משטרתית. זהו סכסוך מצויין. במסגרת בוצעו

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

כ-14,000 פיגועים נגד החיים, הגוף והרכוש של אזרחים ותושבים
ישראלים חפים מפשע, ובهم זקנים וילדים, גברים ונשים. למעלה מ-600
אזרחים ותושבים של מדינת ישראל נהרגו. למעלה מ-4500 נפצעו, חלקם
באורח קשה ביותר ...

... לחימתה של ישראל סבוכה היא. הצד הפלסטיני מתשמש, בין השאר,
בפצעות-אדם מונחות. מתאבדים אלה מגיעים לכל מקום בו מצויים
ישראלים (בתחומי מדינת ישראל ובתחומי היישובים היהודיים באזורה
יהודה והשומרון וחבל עזה). הם זורעים הרג ודם בערים ובישובים. אכן,
הכוחות הנלחמים בישראל הם טרוריסטים; הם אינם נמננים על צבא סדר;
הם אינם לבושים מדים; הם מסתתרים בתוך האוכלוסייה הפלסטינית
האזורית באזור, לרבות במקומות קדושים; הם זוכים לתמיכת חיל
הaacולוסייה האזרחית בכלל וכן לתמיכהם של בני משפחה וקרוביים
בכפרם. מציאות חדשת וקשה ניצבת בפני מדינת ישראל, הנלחמת על
בטחונה ובתחום אזרחיה. מציאות זו מצאה לא פעמי את דרכה לבית משפט
זה [ראו בג"ץ 2936/02 עמותת רופאים לזכויות אדם נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נו (3); בג"ץ 2117/02 עמותת רופאים לזכויות אדם נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נו (3); בג"ץ 28; בג"ץ 3451/02 אלמוני נ' שר הבטחון, פ"ד נו (3), 36].

במאבק זה של ישראל כנגד הטרור היא נוקטת - מכוח זכותה להגנה עצמית
- במצער לחימה מיוחדים (מצער "חומרת מגן", שהחל במרץ 2002, ומבעוד
"דרך נוחה", שהחל ביוני 2002 וטרם הסתיימו). מטרת המבצעים היהת
הכרעת תשתיית הטרור הפלסטינית ומניית היישובים של פיגועי הטרור.
במסגרת פעולות אלה ננקשות כוחות צה"ל לשטחים רבים שהיו בעבר
בשליטתו של מכוח תפיסה לוחמתית ואשר הועברו בהסכם לשיליטתה
(המלאת או החלקית) של הרשות הפלסטינית. הצבא הטיל סגרים וכתרים
על אזורים שונים, נאספו כלים נשק וחומריה חבלה, נעצרו מבוקשים ...

... מבחינה משפטית המקור לטעמו ולכוו של המפקד הצבאי באזור
הנתון לתפיסה לוחמתית הוא בכללי המשפט הבינלאומי הפלילי, שעניינים
תפיסה לוחמתית (*occupatio bellica*), ומהווים חלק מдинי המלחמה [בג"ץ
393/82 ג'מait אסכאן אלמלעלוון אלתעאוונית אלמחודזה אלمسئוליה נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, פ"ד לו (4) 793, 785].

באשר לזכויות אדם וכבודם של האנשים בנסיבות ובנסיבות שונות על חופש
התנועה, מציין השופט ברק בפסק הדין הניל:

"... הסמכות היא מניעתית היינו פניה אל העתיד ואין לעשות בה שימוש,
אלא אם כן מתחייב הדבר כדי למנוע סכנה צפוייה... לא ניתן להפעיל את
הסמכות... אלא אם כן היה במלול הראיות, שהובאו בפני המפקד הצבאי,
כדי להצביע על סכנה, הצפואה מן העותר בעtid, אם לא ינקטו הצדדים
שנوعדו להגביל את פעולתו ולמנוע חלק נכבד מן הנזק הצפוי ממנה [בג"ץ
554/81 בראנסה נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד לו (4) 247, 249; ועוד גם בג"ץ
615/85 זכי מחמד אבו סתייח נ' מפקד כוחות צה"ל].

... בית המשפט העליון, שבתו כבית משפט גבוה לצדק, מפעיל ביקורת
שיופטית על חוקיות הפעלת שיקול דעתו של המפקד הצבאי. נקודת המוצא
המדריכה בית משפט זה היא, כי המפקד הצבאי ועושי דברו הם עובדי
ציבור הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין [בג"ץ 393/82 הניל, בעמ' 809].

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

בביקורת שיפוטית זו, אין אנו עושים עצמנו למומחים בענייני בטעון. אין לנו מmirרים את השיקול הבתווני של המפקד הצבאי בשיקול הבתווני שלנו. אין לנו נוקטים כל עמדת באשר לאופן ניהול ענייני הטעון [השו בג"ץ 3114/02 ברכה נ' שר הטעון, פ"ד נו (3) 11, 16]. תפקידנו הוא בשמיירת הגבולות ובהתบทחת קיומם של התנאים התוחמים את שיקול הדעת של המפקד הצבאי [ראו בג"ץ 680/88 שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי, פ"ד מב (4) 640, 617].

... תקופה קשה עוברת על מדינת ישראל. הטרוור פוגע בתושבה. נקטפים חי אדם. מאות נהרגים. אלפיים נפצעים. גם האוכלוסייה הערבית באזורי יהודה והשומרון ואזור חבל עזה סובלת סבל קשה מנשוא. כל זאת, בשל פעולות רצח, הריג והרס שבוצעים מארגוני. ליבנו עם הגב' קסלר ששכלת את בתה במעשה טרור נפשע ועם כל הישראלים האחרים שアイדו את יקירותם ונפגעו הם עצם קשות מאיירועי הטרוור. המדינה עשויה כל שביכולתה כדי להגן על אזרחיה ולהבטיח את בטחון האזרע. אמצעים אלה מוגבלים הם. ההגבלות הן, בראש ובראשונה, צבאות אופרטיביות. קשה להילחם במים שמוכנים להפוך עצם לפצעות חיוות. הגבלות אלה גם נורמטיביות. מדינת ישראל היא דמוקרטיה שוחרת חירות. היא דמוקרטיה מתוגנת הפעלתה במסגרת זכותה להגנה עצמית - זכות המוכרת על ידי מגילות האומות המאוחדות. המדינה מבקשת לפעול במסגרת האפשרויות החוקיות הידועות לרשותה על פי המשפט הבינלאומי החל עלייה ועל פי משפטה הפנימי שלה. כתוצאה לכך, לא כל אמצעי אפקטיבי הוא גם אמצעי חוקי. אכן, מואב קשה מנהלת מדינת ישראל נגד הטרוור. וזה מואב הנעשה במשפט ובכלים שהמשפט מעמיד לרשותה. ידועה האמרה כי בעת מלחמה מחרישים החוקים (Inter arma silent leges) [ראו גם All The Laws But One, W. Rehnquist (1998) 218]. אמרה זו אינה משקפת את הדין המצווי והרצוי. היטיב להביע זאת השופט אטקין [Lord Atkin] בפרשת All The Laws But One, W. Rehnquist (1998) 218. היטיב להביע זאת השופט אטקין [Lord Atkin] בפרשת Anderson Liversidge v. All E.R. (1941) 3 338, 361 בציינו:

'In England, amidst the clash of arms, the laws are not silent. They may be changed, but they speak the same languages in war as in peace. It has always been one of the pillars of freedom, one of the principles of liberty for which... we are now fighting, that the judges... stand between the subject and any attempted encroachments on his liberty by the executive, alert to see that coercive action is justified in law.'

... אכן, "גם כאשר הנסיבות יורים, חייב המפקד הצבאי לשמר על החוק. כוחה של חbra לעמו נגדי אויביה מובס על הכרותה, כי היא נלחמת עבור ערכיהם הרואים להגנה. שלטון החוק הוא אחד מערכיהם אלה" [בג"ץ 168/91 מורך נ' שר הטעון, פ"ד מה (1) 470]. "הקמן כאן מדינה שומרת חוק, המגשימה את יעדיה הלאומיים ואת חזון הדורות, והעשה כן תוך הכרה בזכויות האדם, בכלל, וכבוד האדם בפרט והגשותם" [בג"ץ 3451/02 אלמدني נ' שר הטעון, פ"ד נו (3) 35]. היטיב הביע זאת חברי, השופט מ' חסין, בציינו:

"לא ניחלש במאצינו לעשות לשלטון החוק. חייבנו עצמו בשבועה לשפט משפט צדק, להיות משרותו של החוק, ונהייה נאמנים לשבעוננו ולעצמנו. גם בהריע שופרות המלחמה ישמעו שלטון החוק את קולו" [בג"ץ 1730/96 סביח נ' מפקד כוחות צה"ל באזורי יהודה והשומרון, פ"ד נ (1) 369, 353].

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

... אכן, קשה הוא מצבה של מדינת ישראל. גם תפוקידנו שלנו כשופטים אינו קל. עושים לנו ככל יכולתו לאזן בין זכויות האדם לבין בטחון האזרע. באיזו זה, זכויות האדם אין יכולות לקבל את מלאה ההגנה, בעוד אין טרור, ובטחון המדינה אין יכול לקבל את מלאה ההגנה, בעוד אין זכויות אדם. נדרש איזון עדין ורגיש. זהו מחריר הדמוקרטייה. זהו מחריר יקר, אשר כדי לשלמו. הוא מחזק את כוחה של המדינה. הוא נותן טעם למראקה. ואשר לנו כשופטים, קשה מלאכתנו. קשה זה לא נוכל ולא נרצה להימנע...".

עד היום, דצמבר 2004, מספר הקורבנות מפיגוע הטרור הרצחניים בחסות "הסיבת הפוליטית" הם למעלה מ-1000 איש שנרצחו, ועוד אלפי אנשים שנפצעו.

הנאים בפרשא שבתיק זה, מחמוד מעלי, לא פעל בחלל ריק אלא באמצעות ספרה של טרור ורכיחות המתחילה מראשי הפלמ"ה הפלסטיני, ומכאן כבר לא נדרשת הכוונה מדויקת לכל פורקנו של רוע, המוכר בנטיית חייהם של אחרים לכל אורך ההיסטוריה.

אתה הדין בישראל ובכל מדינה, ואחת הדין באזרע. רוצח יבקש טעמי הצדק והדם השפוך יחייב את העונשה ההורמת, אך יותר מכל, יראו מעשי של הנאים בהקשר הכלול והרחב באמצעות ספרה של טרור.

לעוני הנאים בפרשא שלפניו

בשני הפיגועים בהם השתתף הנאים בפרשא שלפניו נרצחו 19 בני אדם. קול זם של זקנים, מבוגרים, נשים וילדים זועקים אל האנושות כולה מן האדמה. ואני היושבים בדיין, מלאכת שמיים מבקשים לעשות, לדון את שופך דם האדם. בידינו ניתנה האחוריות לכתת את עונשו של זה בעיניו של משפטן בוכיות על אובדן הנפש, אובדן החיים של יקירותן. לנו לא יותר אלא לאחזו בדיין האזרע ולמצות את הדין בכל שיד כל שופט מעונש מוביל הפשע הנורא מכל - הוא "פיגוע", הוא "గרימת מוות בכוונה", הוא "רצח".

מאבק לאומי ומרי אזרחי אסור שייעברו דרך רצח אוכלוסייה אזרחית. אם האזרע מצוי ב"מלחמה" או "לחימה", הרי מעשיו של הנאים וחברותם הם "פשע מלחמה" או "פשע לחמה". אם מדובר בעברינות בטחונית ב"אזרע", הרי אלה עבריות של רצח בנסיבות מההמורות בתולדות האדם. "גבורות פתדים" אל מול ילדים, נשים ואזרחים לא חמושים.

רוצח סדרתי או אנס מתועב, אין חולק כי נאלחים הם ומוקעים הם מכל חברה. לכארה פיצוץ אוטובוסים של אזרחים, נשים וטף בטענה כי בוצע בשל "הכיבוש" וחיכים הקשים במחנות הפליטים, תנאי המחיה הקשים, וההוראות החיליל במחסומים לתוך ישראל, עלל אדם אחד בעולם לחשב כי יש חלק ויש להבדיל, ולא היא. כאן טמונה הסכנה הגדולה בתודעה כל חברה.

לכל רוצח בדרך כלל "יש סיבה". האחד רוצח על רקע שליטה בעולם התחתון, והשני רוצח על רקע שליטה בעולם העליון, האחד כי גמו לו השמיים, והשני כי נפתחו לו אלה, האחד כי לא נגיד באלה, והשני כי התאהב במעשה, האחד בעבור ספר והשני בשל העוני... לרובם "יש סיבה או מטרה" למעשה. "רצח הוא בכוונה ולא מתוך אדישות", ומכאן תישאל השאלה היש חברה המכונה למצוא הצדיק לשפיקת דמו של אחד מותוכה? היש חברה המכונה לראות ברצח כדי לביטוי מחה? היש חברה המכונה לראות את עוללה נשraphים באוטובוסים, בונתייה במצוותיהם היפות, ומשפחותיה מתרפרקות לחלקי גופות ניתזים לכל רוח רק משום שלמשחו

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

סיבה? כי לאדם אחד יש העילונות להתריר לעצמו או לצאן מרעיתה לרשות בן אנווש אחר על פני האדמה? חברה שתצדיק את הסיבה היא הרווחת עצמה והוא זו שתעמדו על דוכן הנאשימים.

הנאים רצח 19 אנשים, ופצע כמאה אחרים, חסרי אוניות, "תמיימי דרך", באוטובוסים בדרכם לשגרת יומם. הותר דמו של האחר, של השונה, טוב לו לבית משפט זה שהחוק הiscal האנושי מלווה לו לעשות צדק אוניברסלי, צדק של כל בני האדם באשר הם, ואין בלבי ספק כי גור הדין הזה היה ניתן כתבו וכלשונו בכל מדינה מותוקנת של עם נאור - גור דין של האנושות השפוייה.

המחבל עצמו מת בהתקבשו הרצנית כפי שתכנן. הנאים דן, שהינו השותף המלא, כי ועומד לפניו כאחד הנקלים שבאדם. שלפ' המדרגה האנושית ניצב בפנינו באחד מאולמות ביימ"ש הצבאי קיבל עם וועלם, ואין בידינו אלא לספור את תשעת עשר הנרצחים ליתן כמנינים מאסרי עולם. לבקר את עשרות הפצועים חסרי הגפיים והאחרים בעיני רוחנו, ולהוציא עוד מאסרי עולם. קשת הדיו של שולחני תבקש להתנפץ בראותה משפחות הנרצחים שבורות ועריו ישראל בוכיות, וישאל השכל השיפוטי, כיצד ניתן להיות כה חסרי אוניות בעת הרישעה ממש, וכיוצא ניתן להיות חסרי אוניות בעניות הרישעה כדי רשותה.

הנאים דן לא היה נטף נגרר, אלא שותף סוד, שתרם תרומותו בתהבותו והטעיה, מtopic ידעה מרושע באשר למטרה ולדרך, ובזכות "הצלחות" להביא מתאבד לתוככי מדינת ישראל בראשונה, קיבל המשימה גם בשנית. בסיסים כל משימות דמים, סייר הנאים כי "חזר הוא לישון". הוא, הנאים, היה מסוגל לחזור לישון, ואילו משפחות שלמות אחר כך לא ישנו, ולא תישנה, בלילות משך שנים רבות באובדן יקיריהם, ופצעיהם רבים יחו מראות הזועעה של איברים קרוטים ושרופים באמצעותם, ויתעוררו בחרדה משך שנים.

הנאים לא היה משודל תמים, שגילה רק לאחר הפגיעה כי האדם אותו הדריך והוביל לתוככי ישראל היה פצעת אדם מתתקתקת, אלא הגשים רצונו כדי שבבר בכוחות עצמו יידה בקבוקי תבערה, ולאחר מכן מטעני צינור לעבר חילילים. לאחר מכן הניח מטען חבלה של 12 ק"ג סמוך לתחנת דלק בה עוברים רכבים. ורק מתוך ידעה, רצון ומtan ברכה למatabד, הוביל, בדרך סתרים אותה ידע והכיר, מחביל מתאבד למקום הומה אדם ליד קניון מלחה בירושלים שבתוכci ישראלי, וגרם למוטם של 11 איש ולפצעיהם של עשרות, ולא עברו שלושה שבועות אחר כך, וכבר ביצע אותו מעשה בשנית וחuber מחביל מתאבד נוסף לתוככי ישראל, וגרם ב"שותפות שטנית" למוטם של עד 8 בני אדם ולפצעיהם של עשרות. הייתה אדם, שבಗיל 26 בחור להמתה הרבה מכל הניגנו, זקנים, נשים וטף והוא הנאים שלפנינו.

הנאים, בשנת 2000, זרך בעצמו בקבוקי תבערה נגד כוחות צבא הגנה לישראל. אחד מהם על קבר רחל, מקום המקודש לדת היהודית, שם נקברה רחל אם יעקב, מאבותה האומה היהודית על פי המסורת היהודית. כן זרך הנאים וחבריו בקבוקי תבערה על חילילים ליד הכנסתה בית לחם, מקום חדש לנוצרים. במועד אחר, כשהיה צריך להימלט לאחר הנחת מטען החבלה, ברחו הנאים וחבריו ל"כנסיית המולו" בבית לחם. לפני צאתו של המתאבד ברך אותו הנאים. היה חשוב לנאים שהפיגוע יתיעיד לשווה לאלאקא". הכל קדוש, ומכאן גם הנורא שבמעשה. עניינו של ביום"ש זה אינו בقدس השמיימי, אלא בחוק הארץ, בו שלח הנאים דן.

היסוד הנפשי של הנאים כשותף מלא בא לידי ביטוי בדיעה מוקדמת באשר לתקидו במסגרת מבצעי הקטל הנורא של רצח המן אדם, בהעברת רשות מתאבד

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר 2005

לתוככי ישראל, במודעות וחוץ עצמי לתוכאה המיווחלת, תוך הטעיה של אחרים
באשר בדרך בה يولיך את המתאבד. במילויו מותך אמרתו שהוגשה בהסכם
אומר הנאש :

"אבל לא אמרתי שלקחתי אותו לאחמד ל"דרך הולגיה"... פחדתי שאחמד
 ספר למשהו ואני אטלה זהה גם "اختיאת" הכנות בטחוניות...
 ו"הולגיה" היא דרך שאנו בה מחסומים ודרך בטוחה...".

הנאש חכיר את סביבת "קניון מלחה", מרכזו הكنيות הגדול בירושלים, וליד
 המקום הזה הביא את המתאבד.

שני מטעני הנפש היו ב"תיק בית ספר", וכפי שהסביר הנאש באמرتנו, שהוגשה
 בהסכם: "הוא (המחבל) לבש תיק בית ספר זהה היה המטען חבלה וחזוק ביד
 ספרים בשביל שייחבו שהוא תלמיד בית ספר...".

את המשימה להסיע את המחבר המתאבד הראשון קיבל הנאש מאחמד ابو עידב,
 שהוא לדבריו פעיל במודיעין של הרשות הפלסטינית.

יצר אף של חייטות הניע את הנאש לשפוך דם אדם באדם. הנאש הבהיר
 בדבריו :

"אני ידעת בדיקו שכלהתי את המתאבדים שהם הולכים לעשות פיגוע
התאבדות בירושלים."

הנאש הוביל את המתאבד, אך לא נכח בזמן הפיצוץ. עי איו"ש 64+66/02 התוב"ץ
בי עחים עזיז/ברים חנני ו-ע/ איו"ש 101/03 שאדי אברהים Kassem אמרוי ני
התוב"ץ כבר קבעו כי אין נוכחותו של שותף במקום הפשע תנאי להגדרתו כשותף.

פסק דין של ביהמ"ש העליון בישראל, ע"פ 426/67 בארי נ מדינת ישראל, קבע כי
 נותן מידע, אשר שימוש בביטוי העברית, או מי שטיפק אמצעים לביצוע של
 העברית, הרי זה ייחס כשותף מלא לעברית, אם סיוע זה ניתן מתוך כוונה לסייע
 למבצע העיקרי. הנאש דן אכן שאחרים היו ציריכים את דרכו של מלאך המוות.
 ידע, הוביל יד ביד, בירך ושם בתוצאה, וביקש לחזור ולרצות.

בפסק הדין ע/ איו"ש 4/04 בכר מוחמד אמרין ابو עbid נ התוב"ץ, הסיע הנאש את
 המחבר המתאבד. על אף שלא היה מעורב בהליך ייזום ותוכנו ה-פיגוע, אלא רק
 עמד בקשר עם משלחו של המתאבד והסייע את המפגע לתוככי ישראל מתוך ידיעת
 המטרה, קבע ביהמ"ש שם כי אין זה אלא שותף מלא ופועל מרכז, שהוציא את
 הפיגוע מן הכוח אל הפועל. שם אף נגזרו עליו שני מאסרי עולם מצטברים בגין שתי
 עבירות של גרים מותות בכוננה, ואחת של ניסיון לגרימת מוות בכוננה.

הנאש וחבריו היו המפעלים, ואילו המתאבד היה כלי וחוץ בדים, פצעה
 מתתקנתו אותה הכננו ובאמצעותה עשו רצון יצרם האפל. הנאש היה מודע פעל
 בעל חוץ עצמאי, תורם, עוזר, שותף בעל תפקיד מרכז ויחודי למטרה אחת ויחידה,
 הבאת התוצאה הרצנית בהמון אדם שותת דם.

האינטרס הציבורי גובר על האינטרס הפרטני, ההורתعني מול האיש, שיקולים של
 הגנה על שלום הציבור [ולענין זה כבר ציינו פס"ד המחויז בת"א ת"פ 1135/00 מ"י
נ' שחר רומנו, וכן ע"פ 490/89 פלוני נ מדינת ישראל]. כמו כן, ההתייחסות למכת

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

האזור ולבירה נouceה לעניינה הובאו ב-ע"פ 796/79 אבשלום צור ואח' ני מיג, ע"פ 257/89 ג'גאל סבג ני מיג, ו-ע"פ 329+332 מיי ני אורי בר אונן.

מתוך מאסר עולם בגין עבירה ניסיון לגרימת מוות הובא בפניו בפסק הדין ע' איו"ש 120+122+151/02 אשרף נופל ואח' ני התוב"ץ, ע' איו"ש 251/03 בסיסי נ' התוב"ץ, ו-ע' איו"ש 312/03 התוב"ץ נירוף. רshima זו מאפשרת לביהם"ש מרחב עניות הולם וראוי בכל מקרה וمرة, ממאסר לפך זמן ועד לשילתה הוטטאלית של חירות הפרט במאסר עולם. במרקחה דן, חמישים פצועים בכל פיגוע ראויים כל אחד למאסר עולם בפני עצמו. שני אירועים של ניסיון לרצח, 50 אנשים כל אחד, מחיביכים לדידי שני מאסרי עולם נפרדים כרמה של מסר, שהרי מה לך 20 מאסרי עולם, או 21 מאסרי עולם, שהכל לא באו אלא לבטא את גודל הטרגדיה.

האנושות הביעה סלידתה מרצח מכוכן של חפים מפשע גם בעונות מלחמה או סכשוון אלים באזרוי מריבה. כל אלה שהשתמשו במריבה הפליטית-מדינית, ואף הצבאית, לביצוע פשעים נגד אוכלוסייה בכל מקום בעולם, כדוגמת "טיהור אתני" או "רצח נשים וטף על לא עול כפס", לא היה מקומות בין לחמי חופש אלא בין פושעי המלחמה. כך עומדים לדין פושעים ורוצחים עבריים שקרו דדור ליצרים האפל באיצטלה של מבק אידיאולוגי אותו טבלו בדם נשים ולדים.

טורו אינו רק רצח על רקע פלילי, כפי שהוא מובא בפניו בימ"ש זה, אלא שתמיכתו פגיעה או סיכון בכוונה תחילתה של חפים מפשע, כדי להטיל פחד לשם מטרות פוליטיות. דזוקה התעלמות מהפסול שבמעשה, על רקע מניעו וריעונו, נוטלים ממנו את עוקזו. לוחם חופש נלחם נגד דיכוי ואינו פוגע בזכויות חפים מפשע. לפיכך, אין הוא יכול להצדיק נטילת חיי אזרחים, ילדים, עוברי אורח או נסעי אוטובוס תמיימים בדרכם לעבודה. כל פגיעה בהלה, אין היא אלא מעשה של איש בעולם של מחר, ובמיוחד של היום, ליתן לו פרשנות אחרת, שונה מ"רצח", "טרור" ו"פשע מלחמה או פשע לוחמה", הרואים לענישה מرتעה ולמסר אוניברסלי ובינלאומי נרחב.

הטרוריסטים נלחמים נגד החוק ותוך הפרטו. בימ"ש זה מתבקש להילחם את מלחמותו של החוק נגד הקמים עליו.

לאחר מלחמת העולם השנייה, ודזוקה בעקבותיה, ביקש העולם לחפיק חלק מהלכים. באמנות בינלאומיות, בעקרונות המלחמה בפשעים אוניברסליים, וגם בסיסוסוכים בין עמים. נקבעו כלליים לפייהם גם במאבק לפחותו ערכיים אוניברסליים מקובלים, העיקרי שבהם שאין פגוע באזרחים חפים מפשע.

דמוקרטיות, חירות ופלורליזם ללא גבולות, בעליים בכלל ובאזור בפרט, בימי הכרזת המלחמה של הטרוור, עלולים להיות עצם זרע לכלוון. לפיכך, כל בימ"ש, באזרה ובמדינות העולם, חייב למצות את הדין עם כל תופעה שגילוי טורר הם בסודותיה.

גם אם ב"אזור" שוררת אי וודאות באשר לעתידו הפליטי-מדיני, אין מנוס אלא להשתית את החוקים והעקרונות המשפטיים במאבק נגד פעולות רצחניות של טורור, המביאות לפחדו של הפרטليل ברחוב, לנסוע באוטובוס. הנאשם וdomino ביחסו וمبקרים לזרוע אימה, ועל כך ביהם"ש הזה ובכל מקום בעולם הנאור, מחויב לומר את דברו בקול רם אל מול שתיקתו של החוף.

המשפט הבינלאומי אסור כל התקפה שיטית על בני אדם שאינם לחמים. זהו מעשה בלתי מוסרי ובלתי צודק, ואייסרו הפלילי הוא עד כדי קביעתו של המשפט הבינלאומי כי מדובר בפשע מלחמה.

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

הנאשם פגע בכל מעשי בכבוד האדם ובזכותו לחיות ולחים. פגיעתו זו בעקרון קדושת החיים אינה מותירה לביהמ"ש אלא למנוע ממנו חירות לכל חייו.

כל רעיון הטrror והפיגועים באזרע ובמדינה לא בא לא לגרום **לפגיעה אוכלוסית** רק בשל **היותה אוכלוסייה**. ידוע שככל מטרת פיגועי אוטובוסים הינה פגיעה והרג מספר גדול ככל האפשר של אזרחים חפים מפשע דוקא בשל היותם תמיימי דרך, ובלבך שהדבר יגרום לוועוזו, פחד ושיכ بواسר שגרת חיים נורמלית. לבב יזכו החיים **בישראל או החיים באזרע להיות כאחיהם אזרחי העולם, המקיים שגרת חיים שלולה במדינותיהם.**

אל יבקש לעצמו הנאשם "הצדק לאומי" לרצת 19 בני אדם חפים מפשע ופציעתם של כמה. אזרחיה של מדינה שהחיתה עצמותיו של עם, עצמות יהודים שנשרפו בבורות ההריגה ובmarsופות באירופה כולה. הנאשם הוביל במודע פצעות אדם חמימות באחת עשרות אנשים, הנשפים באותו אוטובוס, ופצע בפצעה של אומה שותחת דם בשנית.

הנאשם בחר את הטrho, על כל הכרוך בו, כדרך חיים, תוך הזדהות عمוקה וחיפוי בלתי נלאה אחר ביצוע פעולות רצחניות. לפיכך, יפשע ביהמ"ש כלפי האנושות, וככלפי כל מדינות העולם, אם לא ירחיק את הנאשם מהחברה בכלל ולכמתות עולם. החוק ביהמ"ש זה ידבר שפה אחת ודברים אחדים, לפחות רוצח ירחיק לצמיתות, לכל ימי חייו, תחת אשר נטל חייו של אחר.

גרימת המוות בכונה, בנסיבות של רצח אוכלוסיה חפה מפשע, יש להראתה כנושאת מאז ימות עולם את החותם של פשע בינלאומי ואוניברסלי, שנאסר על ידי כל חוק המדינות בהיותו רצח חפים מפשע. כך גם בתקופת סכסוך בין עמים, גם בזמן לוחמה, וגם בעת שלום, במיוחד באזרע שטרם הוגדר בהסדר קבוע ודוקא בשל היוותו כזה.

רצח של אוכלוסייה אזרחית, ובכללה רצח נשים וועללים בנסיבות התמיימה באוטובוסים, פשע זה גורר אחוריות פלילית אוניברסלית, כמו גם מקנה לכל מדינה ומדינה, ובכל טריבונים שיפוטיים באזרע המריבה, את הסמכות לשפט את מי שנתקן ידו לפשע זה ולהענישו.

מצואה אני, היושב בדיון, על כיבוש הרגש וגזירות עונשו של הנאשם זה על פי אמותה המידה שעמיד בגבורה אנושית ביהמ"ש זה גם בנסיבות קשות של טבח יהודים וישראלים מctrבר, בהיותו בית משפט בא"זoor " הרואה ראייה רחבה של הדין באזרע וחוקי האדם האוניברסליים.

ולענינו בקורס הסניגור בדבר עוניי מאסר העולם המצתברים בעבר כל نفس שנקטפה במעשי הנאשם, יובאו דברי שופט ביהמ"ש העליון בישראל, דליה דורנר הנכבדה, בפרש פופר, בה הורשע ונשפט למאסר עולם מצטברים רוצח ערבים [ע"פ 1742/91 פופר ני מדינת ישראל, פ"ד נא (5) 303, 289].

"... כאשר מדובר במעשי אלימות, קיימ לכל אחד מהנפגעים אינטראס עצמאי לשמלות גופו. הפגיעה בשלמות גופו של אחד אינה מהוות פגיעה בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצף אחד של מעשיים שגורם למספר קורבנות, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגיעה נפרדים.

תיק מס': 2268/04

תאריך: ב' שבט, תשס"ה
12 נובמבר, 2005

18. מסקנה זאת היא הכרחית גט מנוקדת מבט מוסרית, המכירה בקדושת
 1 חיו של אדם כערך יסוד. ערך חי אדם וסלידתנו העומקה ממעשים
 2 הפוגעים בו חייבים למצואו בייטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירות העונש.
 3 הן לעניין מספר העונשים שיש לגזר על הנאנס, והן לעניין הנסיבות.
 4 אף כי מעשה רצח של אדם בודד הוא-shell עצמו מעשה נפשע וחמור מאוד.
 5 כמו כן, גזירה של אותו עונש על מי שרצה אדם אחד ועל מי שרצה רבים
 6 במוות, עלולה להתרחש כהחלשה של משמעות ערך חי האדם, ואף עלולה לפגוע
 7 במידת ההרעה. שכן, מה יעוצר רצוח מלהרבות את קורבנותיו אם בגין
 8 הקורבנות הנוספים הוא לא יהיה צפוי לכל תוספת עונש?
 9

10 מטעמים אלה נגزو על מחבר, אשר ذكر בסכין אנשים שהמתינו בתחנת
 11 אוטובוס ואחרים שניכרו בדרכו, וגרם באופן זה למותם של שניים
 12 ולפציעתם של שלושה, שני עונשי מאסר עולם נפרדים, ועשר سنوات מאסר
 13 בגין כל אחת מעבירות הניסיון לרצח. נקבע כי עונשים אלה יצטברו זה לצד זה.
 14 לדברי הנשיא שmagר-ב-ע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו (2):
 15 גזירת עונשי מאסר חופפים על מספר מעשי רצח - אף אם מדובר בヵלה
 16 שבוצעו ברצף אחד - יש בה מכללא ממש מזעור של הזועה שבגרם המות
 17 הzdוני והמכoon של שורה של אנשים... האמונה שלנו בקדושת חי האדם
 18 חייבות למצוא את ביטוייה גם בענישה של עבריין ובהדגשת משמעותו של כל
 19 קיפוח חי אדם בעינינו. מקבלת עלי, על כן, ההשכה כי לא רק שיט
 20 לגזר עונש נפרד על כל עבירה, אלא כי מעשי פגיעה נפרדים בחיה אדם
 21 צריילים גם למצוא בייטויים בעונשים המצתבים זה לצד זה.
 22

23 מטעמים דומים נפסק כי אדם נשפט כבר למאסר עולם בגין מעשה רצח
 24 וuber עבירת רצח נספת, עונש מאסר העולם בגין העבירה הנוספת יצטרור
 25 לעונש מאסר העולם בגין העבירה הקודמת".
 26

27 דבריו של כב' השופט מי חסין הנכבד באותו פסק הדין העמיקו את יסודות התפיסה
 28 הרעיונית של מאסר עולם בגין נפש כאמור, במקרה זה רצח היהודי שבעה ערבים
 29 תושבי שטחים לקראת צאתם לשגרת יום:
 30

31 "במקום פלוני, על גוזות הכביש המקשר בין ראשון לציון לבין נס ציונה,
 32 נאספים מדי בוקר פועלים ערבים מן השטחים לקראת צאתם לעבודות
 33 היומי. המעורר בא אל אותו מקום היאספות ורובה "גילון" בידיו, קיבץ את
 34 הפועלים שעמדו פזוריים, והושבם על הארץ שורות שורות. לאחר מכון כיוון
 35 את הרובה אל היושבים וירה בהם אש אוטומטית, מימין לשמאל ומשמאלו
 36 לيمין. שבעה פועלים נהרגו ועשרה אחרים נפצעו.
 37

38 5. ... בג"ץ 4162/93 פדרמן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מז (5) 309,
 39 329-330, נכתבו הדברים אלה:
 40

41 "המאבד נפש מן העולם בכוונה תחילה הוא רוצח, ויישא בעונש
 42 שרצוchar ראוי לו. זה דברו של הקודקס הפלילי. ואם איבד חייהם של
 43 מאות אנשים, אלף, עשרות אלפיים, מהה אלף אנשים? קודקס פלילי
 44 שנברא לחחי יומאים בחברה אנושית אין בו תשובה לשאלת. המילון
 45 המונע על שולחנו לא תימצא בו הגדרה למעשים אלה. שומה עליינו
 46 לחשוב מבראשית, אם תרצה: לזרק מילים אל מילים ולכונן הגדרות
 47 במשפט. הנה הוא החוק לעשיית דין בנאצים ובעווריהם, וכו'
 48 הגדרות לפשע כלפי העם היהודי, פשע כלפי האנושות, פשע מלחמה
 49 ופשעים כלפי בני אדם נרדפים".
 50

תיק מס' : 2268/04

תאריך : ב' שבט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

כ"ז הוא במשהו אדם ש"ממדיהם ועוצמתם היו כתופעות טבעי" (שם, 330). נורמות התנהגות מן-המנין קקרה ידן מהושיע, ועל-כן הוחל על אותן מעשים מישטר נורמות לעצמו.

7. אדם - כל אדם - הוא עולם לעצמו. אדם - כל אדם - הוא אחד, יחיד ומיחוץ. אין אדם כאדם. מי שהיתה לא עוד היה,ומי שהליך לא ישוב. וכבר לימדנו הרמב"ם על ייחודה של האדם (ספר שופטים, הילכות סנהדרין, יב, ג):

"נברא אדם יחידי בעולם, למד: שכל המאבד נפש אחת מן העולם - מעליון עליו כאילו איבד עולם מלא, וכל המקימים נפש אחת בעולם - מעליון עליו כאילו קיים עולם מלא. הרי כל-באי עולם בוצרת אדם הראשון הם נבראים ואין פנוי כל-אחד מהם דומין לפני חבו. לפיכך כל-אחד ואחד יכול לומר: בשביili נברא העולם".

כ"ז הוא האדם, זהה ייחודה. מי הוא זה ואיזה הוא שיאמר כ"ז על ספר או על כספת? אומרים לנו כי ייחודה של האדם בא לו משום שהאלוהים בראו בצלמו כדמותו: "בצלמו בצלם אלוהים ברא אותו..." (בראשית א' כ"ז). כשאני לעצמי אומר, כי ייחודה של האדם - כל אדם - בא לו משום שנברא בצלם האדם. זו תחילה של מיקרא. זה גם סופו.

8. כ"ז הוא באשר לעבירות הרצח. כ"ז הוא גם באשר לעונש שיטול על מי שרצת. אכן, מאסר עולם בעבירות רצח הוא מאסר עד צאת הנשמה. מבחינה מושגית - זהה דרך הטבע - אין מאسري עולם מצטברים. ואולם דומה, כי לא נוכל לבטא את עומק הזוועה שבמעשיו של מי שרצת את הרובים אלא אם נטיל עליו עונשים מצטברים. "שופץ דם האדם בדם דמו ישפץ" (בראשית ט' ו'). בימינו ובמקוםנו אין עוד שופכים - כמועה-מלךה - את דם האדם. גם אין ניתן להוציא להורג אותו אדם שתי פעמים. אך מאسري עולם במצטבר ניתן להטיל על מי שקייף חיים בזדון. מאסר עולם תחת כל נפש ונשמה".

הארכתי ذי, וזאת בהיות המילים הכתובות חלק בלתי נפרד ממעשי העינוי למטרתו הנורמטיבית באזרע ובין עמים. למרות שככל נקוט בידינו, כי העונש ידבר بعد עצמו, לא כן הוא במקומות בו גם הרעיון עצמו הוא הסוטה והנאה הוא פריו המורעל, ולא כן כשר לא אהת לא נותר מזה אלא אותן הכתובות.

לאור כל האמור לעיל, אציג לחבריו לגוזר עונשו של הנאים כדלקמן:

בגין גרים מותו של אברהם בלחסן ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של חנה בונדר ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של ענת דרום ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של יצחק אל גולדברג ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של ולדי צדיק מנברה ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של יורל אוקטביה פולרסקו ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של רוזה בונה ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של דינה איתיך ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של רומן חונדייאשווילי ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של אלǐ צפורה ז"ל - מאסר עולם.
בגין גרים מותה של נטלייה גמריל ז"ל - מאסר עולם.

תיק מס' : 2268/04

תאריך : בישפט, תשס"ה
12 ינואר, 2005

- 1   בגין גריםות מותה של יפה בן שימול ז"ל - מאסר עולם.
 2   בגין גריםות מותה של יובל אוחנה ז"ל - מאסר עולם.
 3   בגין גריםות מותה של רחמים דוגה ז"ל - מאסר עולם.
 4   בגין גריםות מותה של יהודה חיסים ז"ל - מאסר עולם.
 5   בגין גריםות מותה של אילן אביסדרית ז"ל - מאסר עולם.
 6   בגין גריםות מותה של בנית יונתן צוקרמן ז"ל - מאסר עולם.
 7   בגין גריםות מותה של אוזלאי ליאור ז"ל - מאסר עולם.
 8   בגין גריםות מותה של נתנאל חבוש ז"ל - מאסר עולם.
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39

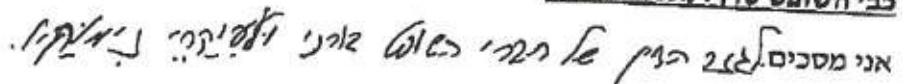
בגין ניסיון לגרימות מותם של שעוזות נוספים, פצעתם של כמה איש בפיגוע
 הראשון והשני, ואשר עבירות בהן הורשע הנאשם, גורמים על הנאשם שני מאסרי
 עולם נוספים.

סך הכל, יהא על הנאשם לרצות עשרים ואחד מאסרי עולם. כל מאסרי העולם ירוצו
 במצבבר זה זה.

כבי הudge רס"ן יאיר תירוש:

אני מסכימים.

כבי השופט סרן רגנטו יארקן:

אני מסכימים.

ווחלט כאמור בפסק דין שלABI השופט סרן אריה דורני.

סוף דבר, אנו גורמים על הנאשם 21 (עשרים ואחד) מאסרי עולם שיירוטו במצבבר זה
 זה.

זכות ערעור תוך 30 יוט.

ניתן וודע היום, 12/01/2005, בפומבי ובמעמד הצדדים.

AB"Z

שופט